

Omgevingscollege

Dossiernummer	17956
Vergaderdatum	3 september 2024
Agendapunt	4
Titel	Geven advies aan dep. Omgeving op omgevingsvergunningsaanvraag van NV ELICIO, tot het oprichten van 2 windturbines met max. vermogen van 6,8mW en exploiteren IIOA gelegen Léon Claeystraat 3-3a, Oude leperweg, De Arend 13, 8210 Zedelgem – 2de Afd Loppem-sectie E nrs. 0061,0039b,0053h,0038,0033,0034,0032,0050c,0046,0035,0059b,0036,0049e,0058a,0037,0084,0060c, 2de Afd Loppem - sectie D nrs. 0085,0086a, 1ste Afd Zedelgem-sectie F nrs.1412x,1543e,1543g,1543m,1543k,1543l-OMV_2024090795 – verlenen advies

Geagendeerd	Vergaderdatum
Omgevingscollege	3 september 2024

Besluit

1. Stedenbouwkundige basisgegevens:

Windturbine WT01 met bijhorende middenspanningscabine en leidingen, als ook de te slopen windturbine zijn volgens het gewestplan Diksmuide-Torhout (koninklijk besluit van 5 februari 1979) gelegen in milieubelastend industriegebied. De windturbine WT01 staat op ongeveer 280 m van woongebied, op ongeveer 450 m van agrarisch gebied, op ongeveer 560 m van een zone voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut, op ongeveer 800 m van parkgebied, op ongeveer 800 m van natuurgebied en op ongeveer 800 m van verblijfsrecreatiegebied.

In deze zone gelden de stedenbouwkundige voorschriften van artikel 7.2.0 en 8.2.1.2 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 over de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen. Deze voorschriften luiden als volgt:

De industriegebieden zijn bestemd voor de vestiging van industriële of ambachtelijke bedrijven. Ze omvatten een bufferzone. Voor zover zulks in verband met de veiligheid en de goede werking van het bedrijf noodzakelijk is, kunnen ze mede de huisvesting van het bewakingspersoneel omvatten.

Tevens worden in deze industriegebieden complementaire dienstverlenende bedrijven ten behoeve van de andere industriële bedrijven toegelaten, namelijk: bankagentschappen, benzinestations, transportbedrijven, collectieve restaurants, opslagplaatsen van goederen bestemd voor nationale of internationale verkoop.

De gebieden voor milieubelastende industrieën zijn bestemd voor bedrijven die om economische of sociale redenen moeten worden afgezonderd.

Windturbine WT02 met bijhorende middenspanningscabine, leidingen, de tijdelijke en permanente toegangsweg en de te dempen grachten zijn volgens het gewestplan Diksmuide-Torhout (koninklijk besluit van 5 februari 1979) gelegen in agrarisch gebied. De windturbine WT02 staat op ongeveer 700 m van woongebied met landelijk karakter, op 650 m van milieubelastend industriegebied, op 670 m van parkgebied, en op meer dan 1000 m van andere gebieden.

In deze zone gelden de stedenbouwkundige voorschriften van artikel 11.4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 over de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen. Deze voorschriften luiden als volgt:

De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen

mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijke karakter betreft. De afstand van 300 en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven. De overschakeling naar bosgebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 bis van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden.

Windturbine WT01 is gelegen in het RUP Afbakening regionaalstedelijk gebied Brugge - (definitief vastgesteld op 4 februari 2011) in een zone zonder voorschriften.

De windturbines vallen binnen het PRUP Solitaire vakantiewoningen: Brugge – Oostkust.

De aanvraag is niet gelegen in een BPA.

De aanvraag is niet gelegen in een goedgekeurde en niet-vervallen verkaveling.

De aanvraag valt niet onder de toepassingsvoorwaarden van het besluit van de Vlaamse regering van 10 februari 2023 met een vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening over hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater. Het hemelwater infiltreert op eigen terrein in de onverharde zone zonder dat hiervoor een afvoersysteem (behalve dakgoten en standpijpen) moet worden aangelegd.

2. Historiek:

Volgende vergunningen zijn relevant:

Er werd een milieuvergunning afgeleverd voor het exploiteren van een windturbine 1500 kW en een transformator[HD1] 1600 kVA, beslissing college 19 augustus 2002 geldig 19 augustus 2022.

Er werd een melding van overname ingediend door de NV. Electrawinds Plus tegenover NV Electra Winds, actualisatie college 26 september 2023.

Er werd een omgevingsvergunning afgeleverd voor het verder exploiteren van een windturbine 1800 kW en transformator 2000 kVA, beslissing deputatie 6 januari 2022 geldig voor de IIOA tot 6 januari 2027.

Op 30 september 1974 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van een halle voor electro-coating schilderinstallatie.

Op 13 februari 1975 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor de afbraak van 2 bestaande gebouwen en oprichten van één nieuw kantoorgebouw.

Op 19 februari 1979 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van een lokaal voor afvalwaterbehandeling.

Op 2 juli 1985 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van een magazijn.

Op 3 februari 1987 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van een portiershuisje.

Op 27 oktober 1987 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen (uitbreiden) van een magazijn en montagehal.

Op 12 september 1989 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het uitbreiden van een laadplatform.

Op 13 april 1993 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het uitbreiden van laadplatform en verwijderen van 1 boom.

Op 26 oktober 1993 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van een afdak.

Op 17 januari 1995 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het plaatsen van een identificatiepaneel.

Op 18 november 1997 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van een zendcel en een antennemast.

- Op 10 maart 1998 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het verbouwen van een bestaand gebouw.
- Op 27 april 1998 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van een loods (brandweer).
- Op 19 mei 1998 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van luifels aan bestaande werkplaats.
- Op 23 juni 1998 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van wanden onder luifelconstructie.
- Op 23 februari 1998 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het aanleggen van parking deels in steeslagverharding, deels in asfalt.
- Op 11 mei 1999 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het aanbouwen van een tochtsas en verhogen van het dak gebouw 43.
- Op 10 augustus 1999 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het verbouwen van het visitorcenter.
- Op 30 november 1999 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van een aardgascabine.
- Op 15 februari 2000 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het plaatsen van antennes op pyloon en plaatsen technische cabine.
- Op 27 juni 2000 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van een loods voor testen machines, werkplaats en opslag.
- Op 27 juni 2000 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van een bovengrondse tankenpark.
- Op 5 maart 2001 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van een opslagplaats voor gasflessen.
- Op 14 mei 2001 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het plaatsen van een prefabgebouw – dienst PGN;
- Op 10 september 2001 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het plaatsen van een prefab sanitaire unit.
- Op 8 juli 2002 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het uitbreiden van de productielijn tussen gebouw 26 en 40.
- Op 14 juli 2003 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van een gebouw voor calibratie.
- Op 2 februari 2004 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van een luifel.
- Op 5 juli 2004 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van een industriegebouw.
- Op 25 september 2006 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het uitbreiden van gebouw B39, bouwen van een douanegebouw B54 en inrichten van een parking met fietsstalling.
- Op 1 oktober 2007 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van een opslagplaats voor gewassen.
- Op 21 april 2008 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het uitbreiden van de parkeercapaciteit voor vracht- en personenwagens.
- Op 13 oktober 2008 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het verbouwen en uitbreiden van het gebouw B31.
- Op 20 december 2010 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van een testcentrum.
- Op 17 oktober 2011 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het uitbreiden van een loods (gebouw B39).
- Op 14 november 2011 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het slopen van bestaande loodsen en uitbreiden van het bezoekers- en trainingscentrum (gebouw B02).
- Op 19 september 2011 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het verwijderen van een rij

bomen gelegen langs de Léon Claeystraat in functie van het vernieuwen van de weg.

Op 10 april 2012 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het uitbreiden van een bureel.

Op 26 februari 2013 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van een gebouw voor labo (gebouw B58).

Op 5 maart 2013 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het opbouwen van een technisch lokaal op gebouw B53.

Op 15 oktober 2013 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van een gebouw voor labo (gebouw B58).

Op 27 januari 2015 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het uitbreiden van een gebouw B56 (opslagruimte voor gewassen).

Op 4 juli 2017 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het verbouwen van een inkom aan het trainingscentrum B04.

Op 4 juli 2017 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het regulariseren van 8 bijgebouwen.

Op 26 augustus 1998 werd een bouwmisdrijf vastgesteld voor het aanleggen van de parking deels steenslagverharding en deels in steenbrokken.

Op 19 december 2018 werd een omgevingsvergunning afgeleverd voor het plaatsen van een nieuw telecommunicatie station.

Op 11 maart 2021 werd een omgevingsvergunning afgeleverd voor het vellen van bomen.

Op 4 augustus 2022 werd een omgevingsvergunning afgeleverd voor het uitbreiden van loods B25 en luifel tussen B24-B25.

Op 27 maart 2023 werd een omgevingsvergunning afgeleverd voor het uitbreiden van een loods.

Op 31 augustus 2023 werd een omgevingsvergunning afgeleverd voor het aanbouwen van een sas 1, 2 en 3 aan loods B39.

Op 16 mei 2024 werd een omgevingsvergunning afgeleverd voor het bouwen van een cabine B36.

Op 14 juni 2024 werd een omgevingsvergunning afgeleverd voor het bouwen van een luifel aan B39.

3. Beschrijving van de omgeving en de aanvraag:

a) Beschrijving van de plaats en stedenbouwkundige handelingen:

De windturbine WT01 is gelegen in De Arend op het bedrijfsterrein van CNH, naast de te slopen bestaande windturbine. De omgeving wordt gekenmerkt door het bedrijf CNH, de bedrijvzone De Arend, het fiets- en wandelpad de Vloethemveldzate en het naastliggend agrarisch gebied. De middenspanningscabine horende bij de windturbine WT01 wordt geplaatst aan de Léon Claeystraat tegenover huisnummers 30 en 32.

De windturbine WT02 is gelegen tussen de spoorweg, de Torhoutsesteenweg, de Diepstraat en de Oude Ieperweg. De omgeving wordt gekenmerkt door een open landschap van weilanden en akkerlanden.

De middenspanningscabine wordt nabij de Oude Ieperweg geplaatst, in de bocht tussen de huisnummers 30 en 32.

Voorliggende aanvraag betreft:

- oprichten van 2 windturbines met een maximaal vermogen van 6,8MW (vergunningsplichtig)
- plaatsen van 2 middenspanningscabines (vergunningsplichtig)
- aanleggen van bijhorend kabeltracés naar de middenspanningscabines in open sleuf (vergunningsplichtig)
- aanleggen van een werkvlak bij WT02 (vergunningsplichtig), waarvan een deel tijdelijk (niet vergunningsplichtig)
- aanleggen van een toegangsweg bij WT02 (vergunningsplichtig), waarvan een deel tijdelijk voor de wiektransporten (niet-vergunningsplichtig)
- verlengen van een permanente inbuizing van een geklasseerde gracht in tweede categorie bij WT02 (vergunningsplichtig)
- aanleggen van een permanente inbuizing van een bestaande infiltratiegracht bij WT02 (vergunningsplichtig)
- tijdelijk dempen van een bestaande infiltratiegracht bij WT02 (vergunningsplichtig)

- plaatsen van 2 logo's op de gondel van de windturbines (vergunningsplichtig)
- slopen van de bestaande windturbine (vergunningsplichtig)
- slopen van verharding bij WT01 (niet vergunningsplichtig).

De aanvraag betreft het oprichten van 2 windturbines met een maximaal elektrisch vermogen van 6800 kW. De geproduceerde elektriciteit van WT01 zal mogelijks deels worden geïnjecteerd op het bedrijfsnet van CNH Zedelgem en deels op het openbaar net. De aansluiting zal in dat geval gebeuren via de hoogspanningsinstallatie van CNH Zedelgem. Deze directe lijn is onderhevig aan de goedkeuring van de VREG. Daarom is in de onderhavige omgevingsvergunningsaanvraag ook een middenspanningscabine opgenomen om alsnog WT01 aan te kunnen sluiten op het openbaar net zonder een directe lijn naar CNH Zedelgem. De geproduceerde elektriciteit van WT02 zal volledig op het openbare net worden geïnjecteerd via een aparte middenspanningscabine.

De windturbines hebben de volgende afmetingen:

- Rotordiameter wieken: 163 m
- Maximale tiphoogte (mast + ½ rotordiameter): 200 m

De middenspanningscabines hebben een oppervlakte van 30 m² en een kroonlijsthoogte van 3 m. Ze worden afgewerkt met een plat dak en de gevelafwerking is groene crepi. Rondom elke cabine wordt een waterdoorlatend grindpad voorzien.

Bijhorende kabeltracés worden uitgevoerd in open sleuf. Kabel 01 voor windturbine WT01 heeft een lengte van 835 m en kabel 02 een lengte van 418 m. Voor windturbine WT02 heeft kabel K03 een lengte van 565 m. Het permanent werkvlak WV01, bij windturbine WT02, is 25 m breed en 25 m lang en wordt aangelegd in waterdoorlatende steenslagverharding.

De permanente toegangsweg TW01, bij windturbine WT02, heeft een oppervlakte van 1713 m² en wordt aangelegd in waterdoorlatende steenslagverharding.

Ter hoogte van de Stationsbeek, een geklasseerde gracht van tweede categorie, wordt een inbuizing voorzien met een lengte van 11 m voor de aanleg van toegangsweg WT01.

Nabij windturbine WT02 wordt een permanente inbuizing van een bestaande infiltratiegracht voorzien met een lengte van 11m, en er wordt ook een tijdelijke demping van voorzien van deze bestaande infiltratiegracht over een lengte van 37 m voor het tijdelijk gedeelte van het werkvlak.

Op de gondel van beide windturbines wordt het logo van Elicio geplaatst.

De bestaande windturbine nabij CNH zou gesloopt worden.

b) Beschrijving van de aangevraagde ingedeelde inrichtingen of activiteiten:

De aangevraagde rubrieken omvatten:

Rubriek	Klasse	Hoeveelheid	Product
12.2.2°	2	20000 kVA	Transformatoren (gebruik van) met een individueel nominaal vermogen van meer dan 1.000 kVA.
20.1.6.1°c)	1	13600 kW	Industriële inrichtingen: Energie-industrie: Inrichtingen voor het opwekken van elektriciteit door middel van windenergie met een elektrisch vermogen van meer dan 1.500 kW

4. Inhoudelijke beoordeling:

a) Planologische toets:

Volgens artikel 4.4.9 van de VCRO mag het vergunningverlenende bestuursorgaan bij het verlenen van een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen voor windturbines en windturbineparken, alsook voor andere installaties voor de productie van energie of energierecuperatie in een gebied dat sorteert onder de voorschriften van een gewestplan, afwijken van de bestemmingsvoorschriften, indien het aangevraagde kan worden vergund op grond van de voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen, vermeld in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, zoals de tekst ervan is vastgesteld bij het besluit van 11 april 2008.

De aanvraag is in strijd met de geldende bestemmingsvoorschriften, zowel wat betreft WT1 als WT2. Het afwijken van de voorschriften is een uitzondering en een gunst. Het verlenen van een dergelijke afwijking is op deze locatie geenszins te verantwoorden.

Het volstaat reeds de aanvraag te toetsen aan de omzendbrief OMV/2024/1 “Afwegingskader en randvoorwaarden voor de oprichting van windturbines”. De aanvraag voldoet niet aan de drietrapsladder. De omzendbrief schrijft voor dat er bij de bouw van grootschalige windturbines met voorrang wordt aangekoppeld bij het bestaande ruimtebeslag (bijvoorbeeld grote industriegebieden zoals havens) en bij bestaande infrastructures. Slechts in laatste en uitzonderlijke orde mag er in de open ruimte gebouwd worden, waarbij er vertrokken moet worden van het clusteringsprincipe. Dat betekent zeer concreet dat er minimaal drie windturbines opgericht moeten worden. De aanvraag betreft evenwel slechts twee windturbines, die noch aansluiten bij grote infrastructures, noch in een grootschalig bedrijventerrein liggen. Zeker wat betreft WT02 zijn er op de spoorweg na geen relevante infrastructuurlijnen in de nabije omgeving. De gewestwegen waar veelvuldig naar verwezen wordt, betreffen tweevaksbanen, geen viervaksbanen zoals de omzendbrief vereist. Deze elementen zijn onvoldoende structurerend om een dergelijk project aan te koppelen.

Zoals hierna zal blijken, is de landschappelijke impact van het project bovendien onaanvaardbaar in die omgeving, zodat het verlenen van de afwijking geenszins verantwoord is.

b) Wegenis:

Het goed is niet getroffen door een rooilijn.

De aanvraag biedt echter geen duidelijkheid over het gebruik dat gemaakt zal worden van de gemeentewegen. Zoals er ook op gewezen wordt in het onderdeel betreffende de ruimtelijke ordening van het huidig advies, is het zeer onduidelijk welke openbare wegen waar en wanneer gebruikt zullen worden. Gezien er gesteld wordt dat die wegen niet allemaal aan de technische vereisten voldoen, hoewel er niettemin maximaal gebruik van gemaakt zal worden, lijken er aanpassingen noodzakelijk te zijn om enkele gemeentewegen tijdelijk of permanent te verbreden of te verstevigen. In haar huidige vorm laat de aanvraag niet toe om op een geïnformeerde basis tot een beslissing te komen. Er moet een concreet plan voorgelegd worden waarin gedetailleerder uiteengezet wordt of, hoe en waar de bestaande gemeentewegen aangepast zullen worden.

c) Watertoets (decreet integraal waterbeleid):

Hoofdstuk III, afdeling I, artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid (gecoördineerd op 15 juni 2018) legt bepaalde verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. Deze watertoets houdt in dat de eventuele schadelijke effecten van het innemen van ruimte ten koste van de watersystemen worden ingeschat.

De windturbines komen niet in fluviaal overstromingsgevoelig gebied of in overstromingsgevoelig gebied vanuit de zee te staan.

Windturbine WT01 is, in tegenstelling tot wat de aanvraag beweert, wel degelijk gelegen in pluviaal overstromingsgevoelig gebied, met gevoeligheid D of nog: een middelgrote kans op overstromingen. De kabels lopen ook door pluviaal overstromingsgevoelig gebied.

De permanente toegangsweg TW01, bij windturbine WT02, loopt door en langs pluviaal overstromingsgevoelig gebied. De Stationsbeek en de infiltratiegracht die het tijdelijk werkvlak en de toegangsweg TW01 doorkruist wordt aangeduid als pluviaal overstromingsgevoelig.

Er dringen zich in het kader van de watertoets maatregelen op inzake overstromingsvrij bouwen of beperkingen inzake de inname van komberging.

De aanvraag gaat zeer onzorgvuldig om met dit aspect. De aanvraag beperkt zich tot een parafraze van aspecten van het wettelijke kader, begeleid door twee kaarten van de overstromingsgevoelige gebieden in de gemeente. Die geven zelf al aan dat het aangevraagde zich bevindt in gebieden aangeduid als de zwaarste categorie, zijnde ‘D – Middelgrote kans op overstromingen’. Controle leert dat WT01 zich niet, zoals de aanvraag foutief stelt, op 165m van een mogelijk overstromingsgevoelige zone bevindt, maar op veel dichtere afstand, tot 35m. De kabels gekoppeld aan WT01 lopen eveneens door dergelijk pluviaal overstromingsgebied. WT02 wordt in de aanvraag niet vermeld, maar is evenzeer gelokaliseerd in pluviaal

overstromingsgebied met een middelgrote kans op overstroming. Meer specifiek doorkruist het tracé van de geplande toegangsweg dit overstromingsgebied. Zij loopt er daarnaast gedeeltelijk langs. De Stationsbeek en de infiltratiegracht die het werkvlak van WT01 doorkruisen vallen in dezelfde categorie.

Het gebied rondom WT01 is al volledig verhard. In de omgeving van WT02 worden nieuwe verhardingen aangebracht voor de turbine zelf (491m²), de cabine (30m²), de toegangsweg (1713 m²) en alle werkvlakken (625m²). De aan te leggen toegangsweg en een zone rondom de windturbine zelf worden in waterdoorlatende materialen aangelegd. Er worden ook een geklasseerde gracht van categorie 2 (de Stationsbeek) en een al bestaande infiltratiegracht op twee plaatsen ingebuisd. Twee andere infiltratiegrachten worden gedempt (circa 37m en circa 88m respectievelijk).

De aanvraag zelf bevat geen voorstellen van compenserende maatregelen. Meer zelfs, in de bespreking van de goede ruimtelijke ordening wordt er gesteld dat de impact op het bodemreliëf beperkt is. Het luik over de Watertoets geeft aan dat, indien het aangevraagde schadelijke effecten zou veroorzaken op het watersysteem, de overheid voorwaarden in de vergunning of aanpassingen in het project moet gelasten. Gelet op het nagenoeg volledig ontbreken van compensatie in de aanvraag, moet er dan ook ongunstig worden geadviseerd in het huidige advies met betrekking tot de Watertoets. Er wordt 3.388 m² verhard, zonder dat er compensatie voorzien wordt. Ook waterdoorlatende verharding blijft gelden als verharding. Er gaat een substantieel buffervolume verloren door het inbuizen en dempen van diverse grachten. Er zijn schadelijke effecten op het watersysteem te verwachten. Dat is des te relevanter omdat de turbines ingepland zijn in overstromingsgevoelig gebied.

Aanvullend op het vorige, moet daarbij opgemerkt worden dat het aangevraagde verschillende wettelijke bepalingen miskent. Een gracht is een klein landschapselement, dat niet zomaar gedempt mag worden. Artikel 23 van het besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van diverse bepalingen uit de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen stelt immers dat een project pas vergund kan worden als de demping van grachten geen schadelijke milieueffecten veroorzaakt. Dit is hier wel degelijk het geval. Daarnaast geldt er een specifieke provinciale verordening die het inbuizen van grachten regelt. De verordening stipuleert dat er maximaal 5m overwelfd mag worden. Verder mag, maar in dat geval kan een vergunningverlenende overheid slechts een uitzondering toestaan onder strikte voorwaarden. Bovendien moet in dat geval de noodzakelijkheid ook uitdrukkelijk worden gemotiveerd. De inbuizing moet eveneens vergezeld gaan van compenserende maatregelen. Beide zaken ontbreken volledig in de aanvraag.

d) MER-screening:

Het project, dat het voorwerp uitmaakt van deze aanvraag tot vergunning, valt volgens artikel 4.3.2 §2bis en §3bis van het decreet m.b.t. de algemene beginselen over milieubeleid van 5 april 1995, en bijlage III van het MER-besluit van 10 december 2004, en hun latere wijzigingen, onder bijlage III van voornoemd besluit. De aanvraag tot vergunning omvat een M.E.R.-screeningsnota.

e) Natuurtoets/Zorgplicht:

Het college van burgemeester en schepenen stelt vast dat de aanvrager maar zeer beperkt en al helemaal niet afdoende rekening houdt met de aanwezigheid van vleermuizen in de buurt van de windturbines. Het is zeer waarschijnlijk dat de Duitse bunkers in de buurt van WT2, voornamelijk de Duitse bunker munitiedepot omwille van de kenmerkende locatie in een bos, de rustplaats vormt voor vleermuizen. De mogelijke aanwezigheid van vleermuizen wordt bovendien bevestigd in de Lokalisatienota van de aanvrager met daarbij de verwijzing naar de risico-atlas van het INBO. Ondanks het gegeven dat de aanvrager middels verwijzing naar de risico-atlas aanvaardt dat WT2 zal worden ingeplant in een gebied dat wordt aangeduid als een locatie met mogelijk risico voor vleermuizen, wordt in het aanvraagdossier gesteld dat de windturbine zal worden ingeplant in een zone met laag risico of geen informatie. De aanvrager heeft kennelijk geen verder onderzoek verricht en/of informatie ingewonnen om hier de nodige aandacht aan te besteden.

Uit de studie van het INBO over de effecten van windturbines op vogels en vleermuizen blijkt dat vleermuizen zich tijdens de zomer dagelijks tussen hun verblijfplaats en hun foerageergebied verplaatsen. Zij volgen dan vaak lijnvormige kleine landschapselementen zoals onder meer hagen, bomenrijen en

waterlopen. Afhankelijk van het soort vleermuis kan de afstand tussen de verblijfplaats en foerageergebied variëren van enkele honderden meter tot verschillende kilometers. De vliegbeweging in het foerageergebied zijn steeds gebonden aan zones waar de vleermuizen veel insecten kunnen vangen. Vaak zijn dit bossen, struweel, hagen, bomenrijen, ruigtes, moerassen, waterplassen en waterlopen. In de studie wordt overigens gewezen op de vaststelling dat vleermuizen als reactie op de aanwezigheid van opgaande structuren zoals windturbines, vaak tot op 100 à 200 meter hoogte gaan vliegen.

Het is bekend dat o.a. waterlopen en bossen belangrijke locaties zijn waar vleermuizen in ieder geval het vaakst vertoeven. Het college van burgemeester en schepenen stelt vast dat de projectlocatie voor WT2 zich midden in een omgeving met waterlopen en bossen bevindt. De aanvrager kan dan ook niet volstaan met een summiere weergave van deze gegevens zonder een noodzakelijk en verdiepend onderzoek te voeren naar de effectieve of minstens mogelijke impact op vleermuizen in dit gebied. Al helemaal kan niet worden aanvaard dat men stelt dat er geen risico bestaat, terwijl uit het aanvraagdossier zelf duidelijk blijkt dat er wel degelijk een risico bestaat. Ook de aanbeveling uit de EUROBATS richtlijnen om uit voorzorg geen windturbines te plaatsen binnen de 200 meter rond o.a. bossen en waterlopen wordt volledig genegeerd. De inplanting van WT2 zal immers in het midden van al deze landschappelijke elementen gebeuren.

Uit informatie van een aantal bezwaren heeft het College van Burgemeester en Schepenen begrepen dat er ter hoogte van de bunkers inderdaad een viertal vleermuissoorten aanwezig zouden zijn, met name de watervleermuis, de baardvleermuis, de franjestaart en de gewone grootvoervleermuis. Al deze voornoemde vleermuissoorten komen voor in Categorie 3 van Bijlage 1 bij het Soortenbesluit. De voornoemde vleermuissoorten genieten allen bijgevolg de strengste beschermingsregeling. De aanvraag besteedt onvoldoende aandacht aan deze elementen.

Dit kan niet worden aanvaard.

f) Mobiliteit:

De aanvraag heeft potentieel een negatieve invloed op de bestaande verkeerssituatie. Er wordt verwezen naar de bespreking van het aspect mobiliteit in het kader van de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag valt niet onder het toepassingsgebied van het gemeentelijk reglement over het ontbreken van parkeerplaatsen bij nieuwbouw of verbouwing van 28 november 2019.

g) Goede ruimtelijke ordening:

De aanvraag wordt getoetst aan de beoordelingsgronden van artikel 4.3.1. §2 van de VCRO.

De aanvraag is niet verenigbaar met de bestaande toestand en de gewenste ruimtelijke ontwikkelingen van de omgeving.

De aanvraag past niet binnen een goede ruimtelijke ordening en een duurzame ruimtelijke ontwikkeling.

De aanvraag is qua inplanting, functionele inpasbaarheid, schaal, ruimtegebruik, visueel-vormelijke elementen, mobiliteitsimpact, cultuurhistorische aspecten, hinderaspecten en veiligheid niet aanvaardbaar in de omgeving. De ruimtelijke draagkracht wordt overschreden.

De aanvraag veroorzaakt hinder voor de omgeving.

Alvorens in detail in te gaan op de goede ruimtelijke ordening, moet alvast het voorbehoud worden gemaakt dat er in het aanvraagdossier geen concrete constructie wordt aangevraagd, maar dat er sprake is van "maximale afmetingen". Een dergelijke aanvraag is niet ontvankelijk, niet in het minst omdat er dan geen concrete stedenbouwkundige handelingen worden aangevraagd. Dit laat het vervolgens ook niet toe om een volledige beoordeling te maken van de goede ruimtelijke ordening.

Bekijken wij dan vervolgens de verschillende relevante aandachtspunten.

Het aangevraagde is ten eerste niet functioneel inpasbaar in de onmiddellijke omgeving. Hoewel de aanvraag zelf spreekt over een gesloten stedelijk en industrieel landschap, is er in werkelijkheid sprake van een relatief gemengd landschap rondom WT01 en van een onmiskenbaar open landschap rondom WT02. Dat leidt ertoe dat er een bijzondere verantwoording nodig is om twee windturbines met een maximale tiphoogte van 200m in te plannen. De bestaande te slopen windturbine, initieel vergund op 19 augustus 2002, heeft een tiphoogte van slechts 119m. Het industriegebied waarin de vervanger van deze toren – WT01 van de aanvraag – zou komen te liggen, bevat geen enkel ander landschapselement dat vergelijkbaar is qua hoogte. Daarom kan niet gesteld worden dat het aangevraagde project versmelt in de bestaande omgeving,

althans niet wat betreft WT01. Wat betreft WT02 gaat het voorgaande nog sterker op. Waar WT01 zich nog in een industriegebied bevindt – zij het zonder andere hoge elementen en nauw omzoomd door bewoning en open ruimte – ligt WT02 volledig in de open ruimte. Het agrarische gebied van de onmiddellijke omgeving wordt gekenmerkt door akker- en weilanden en occasionele lage bebouwing in de vorm van landbouwgebouwen en woonhuizen. Het enige hoge landschapselement dat zichtbaar is rondom het geplande gebied van WT01 is de bestaande windturbine van 119m die vergund werd in 2002, die volgens de aanvrager echter zou verdwijnen. De inplanting van twee windturbines met een maximale tiphoogte van 200m past dan ook niet functioneel in de relevante omgeving.

In dat verband moet er overigens op worden gewezen dat het dossier geen zekerheid biedt dat de bestaande windturbine van 119m bij vergunning daadwerkelijk zal worden gesloopt. Immers, het risico dat de bestaande windturbine kan blijven bestaan heeft een aanzienlijke impact op de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening van het aangevraagde: indien de twee veel grotere windturbines naast een veel kleinere windturbine komen te staan, dan zal dit voor een totale ruimtelijke kakafonie zorgen. Dit raakt rechtstreeks aan zowel de functionele inpasbaarheid, de schaal, het bodemgebruik, de visuele aspecten als de hinder. Uiteraard kan geen vergunning worden verleend voor twee windturbines naast een bestaande, kleinere windturbine.

Gekoppeld aan zowel het criterium van de functionele inpasbaarheid als aan dat van het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, moet eveneens nog in ruimere zin vastgesteld worden dat de twee windturbines, en dan vooral WT02, zich situeren in een belangrijk stuk open ruimte, te midden drie woonkernen. Aan de westzijde wordt WT02 begrensd door de twee woonkernen van Zedelgem en aan de oostzijde door de kern van Loppem. In het licht van het ontbreken van noemenswaardige andere hoogte-elementen in deze kerndriehoek, kan er dus niet gesproken worden van een natuurlijke inplantingsplaats. De windturbine overschrijdt het ruimtelijk functioneren van het gebied en hypothekeert de huidige woon- en landbouwfuncties. De eerste turbine bevindt zich op nog geen 500m van een van de kernen van Zedelgem, terwijl WT02 zich pal tussen de kernen van Zedelgem en Loppem zou situeren. De openheid van het landschap ten aanzien van die drie kernen zou verloren gaan.

Ook qua schaal past de aanvraag niet in de omgeving. Nauw verwant aan de vorige twee voorwaarden, is het aangevraagde te hoog voor de omgeving waarin het gepland wordt. WT01 is met 200m aanzienlijk hoger dan de bestaande windturbine van 119m. Gelet op het vrijwel geheel ontbreken van gelijkaardige structuren in de omgeving kan de introductie van een dergelijk grootschalige constructie dan ook niet worden aanvaard. Hetzelfde gaat opnieuw even sterk, of zelfs sterker, op voor WT02, die geheel in open ruimte ingepland is. De inplanting van een windturbine van een dergelijke omvang zal de landschapswaarden te zeer aantasten. Visueel-vormelijk heeft het aangevraagde om dezelfde redenen een te aanzienlijke invloed op het omliggende landschap. Het naaldevormige karakter van een windturbine vanop grote afstand bekeken verhindert niet dat een dergelijke constructie – zeker wanneer het turbines van het grotere type betreft – bekeken vanop maaiveldniveau abrupt contrasteert met het landschap. Doordat noch WT01, noch WT02 aansluiten bij vergelijkbare hoogte-elementen die een nivellerend effect kunnen hebben, contrasteren de turbines te scherp met het omringende landschap. Daarbij valt het in gelijke zin te betreuren dat er geen visualisatie met een zichtpunt vanuit de kern van het naburige Loppem werd gemaakt. Ook vanuit die deelgemeente kan het aangevraagde immers een zeer belangrijke impact hebben op het uitzicht van de dorpskern. Dit klemt des te meer omdat er aan de andere zijde van deze kern reeds vier grote windturbines staan ter hoogte van het klaverblad op de E40. Op vandaag hebben deze bestaande windturbines al een aanzienlijke visuele impact op de kern van Loppem, waarbij zij bijvoorbeeld het zicht op de kerk verstoren door hun veel grotere schaal en bovendien bewegende wieken. De realisatie van dit project zou er toe leiden dat, de kern van Loppem voortaan langs twee zijden omringd worden door zeer hoge windturbines, wat de druk op deze kern te zeer verhoogt.

In het aanvraagdossier stelt de aanvrager zelf vast dat er zeker sprake zal zijn van visuele impact op de in de omgeving bestaande toestand. Ondanks deze vaststelling stelt de aanvrager dat de bewoners en passanten uit de omgeving reeds vertrouwd zijn met het beeld van de bestaande windturbine. De aanvrager lijkt bijgevolg te volstaan met deze vaststelling om te concluderen dat de visuele impact van de windturbines

gering zal zijn. Het bestaan van een windturbine die ook nog eens veel kleiner is dan de gewenste twee windturbines, mag niet betekenen dat dit een vrijgeleide is voor de aanvrager om twee grotere windturbines – die ook nog eens duidelijker zichtbaar zullen zijn – in te planten in dit gebied.

Op het vlak van mobiliteit is de aanvraag onvolledig. Er wordt vooral gewezen op de aanwezigheid van structurerende wegen in de nabije en verdere omgeving, zoals de E40, de N32 en de N368. Wat betreft de concrete toegangswegen blijft er te veel onduidelijkheid. De aanvraag specificeert niet welke openbare wegen er concreet gebruikt zullen worden, wanneer die gebruikt zullen worden en de mate waarin deze openbare wegen aangepast zullen worden voor de transporten in de constructiefase. De aanvraag geeft zelf aan dat, hoewel er maximaal gebruik gemaakt van zal worden, de bestaande openbare wegen veelal niet aan de technische vereisten voldoen. Concreet voor WT02 is het werkvlak enkel bereikbaar via erg smalle en met grachten en begroeiing omzoomde landelijke gemeentewegen, zoals de Diepstaat en de Oude Ieperweg. Het voorzorgsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel vereisen beide dat de bevoegde overheid op de hoogte is van alle relevante informatie alvorens een beslissing te nemen. De aanvraag, in haar huidige vorm, laat niet toe om op een geïnformeerde basis tot een beslissing te komen. Op die wijze kan ook onmogelijk de (tijdelijke en/of definitieve) impact van dit project, ook op zijn omgeving, worden ingeschat.

In dezelfde zin onderschat de aanvraag de impact die het aangevraagde zal hebben op het bodemreliëf in de projectzones. De inbuizing en demping van diverse grachten schenden de provinciale verordening inzake het overwelden van baangrachten. Er worden nauwelijks compensatiemaatregelen voorzien. Het luik met de bespreking van de Watertoets in dit advies bevat verdere details.

Op het vlak van veiligheid zijn er aanzienlijke problemen. De veiligheidsstudie werd niet zorgvuldig uitgevoerd en verwerkt in de aanvraag. Er kan worden verwezen naar de bespreking van de milieuaspecten hieronder. Gezien de veiligheid van het aangevraagde niet gegarandeerd is, blijkt ook op dit punt dat het aangevraagde zich niet inpast in zijn omgeving.

Op het vlak van hinder moet worden gewezen op de geluidsimpact van het aangevraagde. Zoals verschillende van de vorige factoren is ook dit nauw met andere criteria verweven, waaronder de functionele inpasbaarheid. Uit de bespreking van de milieuaspecten (zie infra in het huidig advies) blijkt dat er slecht nipt aan de sectorale minimumvoorwaarden voldaan wordt. Bovendien worden er geen garanties geboden dat de voorgestelde milderende maatregelen technisch mogelijk zijn. Ook de milderende maatregelen die tegen de visuele hinder van de slagschaduw worden voorgesteld bieden weinig garanties en daarbij is het ook niet echt duidelijk welke maatregelen men nu concreet wel of niet gaat nemen. Dat er veel maatregelen nodig zullen zijn, blijkt alvast uit de aanvraag. Daaruit blijkt opnieuw dat de projectzone zich eigenlijk niet leent voor deze aanvraag. De vraag blijft overigens onbeantwoord hoeveel groene energie er daadwerkelijk geproduceerd zal kunnen worden, door alle maatregelen die men zal moeten nemen (stilstand, bridage). Als men afwijkt van de gewestplanbestemming om in het agrarisch gebied een zeer aanzienlijke windturbine in te planten, dan is het uiteraard relevant te weten of die grote impact wel in verhouding staat tot de hoeveelheid groene energie die dat daadwerkelijk zal opleveren. Als dan zou blijken dat de meerwaarde van dergelijke kolossale constructies (bijvoorbeeld ook in vergelijking met de huidige windturbine) al te zeer beperkt wordt door de omgeving waar deze in worden voorgesteld en de daardoor noodzakelijke maatregelen, dan is dat evenzeer een aspect van functionele inpasbaarheid. Het aanvraagdossier verduidelijkt dit echter niet.

In de Verantwoordingsnota (p. 14) wordt de indruk gewekt gesteld dat de inplanting zou voldoen aan hetgeen wordt vooropgesteld in het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan omdat de gemeente, voor wat betreft de inplanting van windturbines, de visie van de provincie zou volgen.

Dit is te kort door de bocht. Het is immers zo dat er overeenkomstig het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan eveneens rekening dient gehouden te worden met parameters die de inplantingslocatie als negatief laten beoordelen. Het potentieel aantal gehinderden en de mate van hinder, de landschappelijke en cultuurhistorische waarden van de onmiddellijke omgeving (zoals erfgoedobjecten) en de natuurlijke waarden zoals fauna en flora die een speciale bescherming genieten, zijn drie zaken waarmee het college van burgemeester en schepenen onder meer rekening zal houden bij de beoordeling van de inplantingslocatie van een windturbine. Zoals uit onderhavig advies blijkt, zijn er op die drie punten

problemen met de aanvraag.

Vervolgens zijn er de cultuurhistorische aspecten. Het college van burgemeester en schepenen merkt op dat WT2 op ca. 350 meter zal worden ingeplant van de Hoeve Het Klokhof. Op nog geen ca. 300 meter bevindt zich de Duitse bunker munitiedepot en ca. 450 meter de Duitse bunker Pionierpark. De hoeve Hoeve Het Klokhof en de omgeving ervan, is overeenkomstig het Ministerieel Besluit van 17 mei 1999 houdende bescherming als monument, stads- en dorpsgezicht beschermd als monument en stads- en dorpsgezicht. Bovendien zijn de Duitse bunkers Munitiedepot en Pionierpark sinds het Ministerieel Besluit van 29 september 2017 tot definitieve bescherming als monument van de Duitse bunker munitiedepot uit de Eerste Wereldoorlog in Zedelgem (Loppem) aangeduid als beschermd monument. Deze monumenten zijn overigens elk vastgesteld in de inventaris als bouwkundig erfgoed. De Hoeve Het Klokhof werd zelfs expliciet beschermd als monument én landschap omdat deze tot op de dag van vandaag niet werd verstoord door de moderne landbouwtechnieken. Uiteraard staat een technologisch geavanceerde windturbine van 200 meter hoog, op amper 350 meter van die hoeve, daar diametraal tegenover. Het valt bijgevolg niet te betwisten dat deze erfgoedwaarden aanzienlijk van belang zijn waardoor op gewestelijke niveau zelfs verregaande (en relatief recente) beschermingsmaatregelen worden genomend door deze erfgoedwaarden als monumenten en landschappen te beschermen.

In de onmiddellijke omgeving van de WT2 bevinden zich aldus belangrijke erfgoedwaarden, zoals onder meer met de Duitse bunkers Munitiedepot en Pionierpark. Daarnaast is er de Hoeve Het Klokhof met de omgeving ervan. De aanvraag besteedt aan dit alles nauwelijks tot geen aandacht.

Vooreerst stelt het college van burgemeester en schepenen vast dat de afstanden van WT2 ten aanzien van deze beschermde monumenten niet correct worden weergegeven. De aanvrager vertrekt van verkeerde afstanden. Daar waar afstanden worden genoteerd van ca. 450 meter, worden deze elders weergegeven als ca. 350 meter en dit voor dezelfde objecten. Vervolgens stelt het college van burgemeester en schepenen vast dat de aanvrager vertrekt vanuit een premisse dat de Hoeve Het Klokhof het dichtstbijzijnde object is bij WT2. Nochtans is er ook de Duitse bunker Munitiedepot die zich dichterbij WT2 dan alle andere erfgoedobjecten. Deze Duitse bunker wordt evenwel niet besproken. Ook hier weer blijkt dat de aanvrager onvoldoende rekening houdt met de bijzondere waarden in het gebied waar hij een inplanting van een windturbine wil voorzien. Zoals hoger al mocht blijken, zijn erfgoedwaarden net negatieve parameters voorhet de inplanting van windturbines.

De impact van de windturbines op voornoemde monumenten en landschappen wordt door de aanvrager dan ook maar zeer summier en niet overtuigend beoordeeld. De aanvrager stelt dat de bossen een visuele buffer zullen vormen om vervolgens te oordelen dat er voldoende afstand is tussen het projectgebied en de monumenten en dat er om die reden geen negatieve effecten worden verwacht. Het college van burgemeester en schepenen stelt in die zin vast dat deze bossen in eerste instantie helemaal geen buffer kunnen vormen omdat deze bossen helemaal niet in dezelfde lijn staan tussen het projectgebied en de voornoemde monumenten, zoals de Hoeve Het Klokhof en de omgeving ervan. Vervolgens stelt het college van burgemeester en schepenen vast dat een verticaal element zoals een windturbines wel degelijk een visuele impact zal hebben op deze erfgoedwaarden. Een horizontaal element zoals een bos kan in die zin geen buffer vormen ten aanzien van een verticaal element dat 200 meter verticaal uitsteekt en zelfs niet heel ver verwijderd is van deze monumenten. Het college van burgemeester stelt overigens vast dat de aanvrager ervan uitgaat dat een windturbinemast een zeer slanke constructie is die in het landschap als eerder naaldvormig wordt ervaren en daardoor slechts beperkt zou ingrijpen op de beleving van de omgeving. De impact van het draaien van de windturbinebladen, wat evident de grootste impact heeft, werd daarbij zelfs niet onderzocht. Aldus stelt het college van burgemeester en schepenen vast dat de impact van de windturbines slechts werd beoordeeld op basis van de mast, waarbij de turbinebladen al helemaal niet in rekening werden gebracht.

Op andere plaatsen in het aanvraagdossier moet de aanvrager trouwens ook erkennen dat er wel degelijk een impact zal zijn op de (door hem geïdentificeerde) monumenten, zij het dat hij dit wel minimaliseert door te spreken over een beperkte impact.

h) Milieuaspecten:

De aanvrager houdt onvoldoende rekening met heel wat milieuaspecten. Concreet zijn er problemen met betrekking tot veiligheid en auditieve en visuele hinder

Veiligheid

Op het vlak van veiligheid beroept de aanvrager zich op de uitgevoerde veiligheidsstudie door het bureau M-tech. Deze studie roept toch heel wat vragen op. Daarnaast wordt in de aanvraag ook onvoldoende gevolg gegeven aan de implicaties van de studie.

Een eerste punt van kritiek op de studie betreft de opmerkingen met betrekking tot Seveso-inrichtingen. Er mogen dan wel geen Seveso-inrichtingen in de onmiddellijke omgeving aanwezig zijn, er is wel sprake van diverse Seveso-stoffen bij bedrijven in de onmiddellijke omgeving (en binnen de maximale effectafstand). Sevesostoffen vallen onder de Europese Seveso III-richtlijn, die in België werd omgezet in onder meer het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken. Daarin verbindt het Vlaamse Gewest zich om een bijzonder toezicht uit te oefenen op nieuwe ontwikkelingen rond inrichtingen waarin dergelijke stoffen zich bevinden, wanneer die ontwikkelingen de bron kunnen zijn van een zwaar ongeval of het risico op zo'n ongeval vergroten. Daarnaast moet er, aldus de richtlijn en haar omzettingen, gewaakt worden op een voldoende grote veiligheidsafstand tussen dergelijke inrichtingen en woongebieden.

De veiligheidsstudie stelt dat er zich geen Seveso-inrichtingen bevinden binnen de maximale effectafstand van de windturbines, die 602m bedraagt, maar vergeet dat ook de loutere aanwezigheid van Sevestoffen al een reëel risico inhouden. Ter hoogte van de Arend 2 bevindt zich een bedrijf van klasse 1 waar Sevesostoffen aanwezig zijn (285m), Chemlab Analytical. De opslag op het terrein bestaat onder andere uit gevaarlijke stoffen die vallen onder de Seveso-categorie. Het gaat daarbij om volgende categorieën: H1, H2, H3 gezondheidsgevaren (acuut toxische stoffen); P5a, P5c, P6b, P7, P8 fysische gevaren (ontvlambare, zelfontledende, pyrofore of oxiderende stoffen E1, E2 milieugevaren (aquatoxische stoffen). Dit bedrijf is niet geanalyseerd. Meer zelfs, het wordt nergens vermeld in de studie. Het is nochtans gelegen binnen de maximale effectafstand, i.e. 602 m van WT01. Bovendien grenst het bedrijf rechtstreeks aan een woonbuurt. Het dichtste huis bevindt zich op enkele meters achter de afscheiding. Dit dient grondiger onderzocht.

Een tweede punt betreft CNH Industrial Belgium, op wiens terreinen WT01 zou worden ingericht en waarvan de studie wel degelijk erkent dat er Sevesostoffen worden opgeslagen en verwerkt. Een van de opslagplaatsen neemt de vorm aan van een aanzienlijke hoeveelheid gasflessen, die zich binnen de effectafstand van een mastbreuk van WT01 bevinden. In het ergste geval kan een dergelijk ongeval een gaswolkexplosie veroorzaken met een 1%-letaliteitsafstand van 80m. De studie concludeert echter dat het indirecte risico "niet significant" is, omdat de letaliteitsafstand zich niet zou uitstrekken tot een gebied met een "belangrijke of belangrijk geachte populatie". Dit doet toch vragen rijzen.

Een derde punt van kritiek heeft opnieuw betrekking op het niet afdoende diepgravend zijn van de studie. Er zouden zich binnen de maximale effectafstand van de windturbines geen locaties bevinden waar grote groepen mensen in openlucht frequent worden verwacht. Dat klopt echter niet. Ter hoogte van de Torhoutsesteenweg 76 bevindt zich de feestlocatie Salons Denotter, met een capaciteit van meer dan 300 aanwezigen. Er is daarbij gelegenheid om in de tuin en op diverse terrassen recepties te organiseren, wat ook zeer frequent gebeurt. Evenzeer bevindt er zich ter hoogte van de Zeedijkweg 20 een locatie waar ook evenementen in open lucht kunnen doorgaan. Er mag dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat er frequent en langdurig een aanzienlijke populatiedichtheid zal ontstaan op beide locaties. De risico's zijn evenwel niet onderzocht in de studie.

Ten vierde gaat de aanvraag onvoldoende in op de praktische implicaties van de uitgevoerde studie omtrent ijsvorming. De veiligheidsstudie wijst naar de wettelijke verplichting van een ijsdetectiesysteem, maar voegt daaraan toe dat ijsvorming op de motorbladen nog altijd mogelijk is. Als preventiemaatregel stelt de studie voor om een visuele controle uit te voeren alvorens er activiteiten plaatsvinden binnen een halve rotorafstand (82m). Die radius ligt echter geheel op het bedrijventerrein van CNH, het voormelde bedrijf op wiens grond WT01 werd ingepland. De aanvraag bevat echter geen concrete procedurele afspraken met dit bedrijf om die visuele controles mogelijk te maken. Zonder expliciete afspraken hierover beschikt de

exploitant niet over een mogelijkheid om die controles uit te voeren. Het belang van dergelijke afspraken is des te belangrijker, gezien CNH landbouwmachines vervaardigt in een tweeploegensysteem. Dat betekent dat er van vroeg in de ochtend tot relatief laat in de avond werknemers zich in de gevarenzone bevinden. De visuele controles moeten kunnen plaatsvinden voor de werknemers ter plaatse zijn en aan het ijsrisico blootgesteld worden. De vraag is ook hoe realistisch het is dat dit in de praktijk werkbaar zal zijn. In de aanvraag gaat men hier nogal makkelijk aan voorbij, terwijl dit wel een ernstig veiligheidsrisico vormt.

Hinder

De aanvraag laat onaanvaardbare hinder toe. Minstens verantwoordt zij niet afdoende waarom het risico op dergelijke hinder zich niet zou manifesteren. Deze hinder situeert zich op auditief en op visueel vlak.

Een geluidstudie uitgevoerd door het studiebureau De Fonseca indiceert dat er nipt aan de richtwaarden voor de dag- en voor de avond/nachtperiode zal kunnen worden voldaan. De studie schrijft dat er nog beter aan de grenswaarden voor dag voldaan zal worden bij een lager brongeluid. De aanvraag stelt verschillende ingrepen voor om het brongeluid te reduceren. Er ontbreken evenwel garanties dat die voorstellen ook daadwerkelijk technisch mogelijk zijn en als die al mogelijk zijn, of die wel zullen uitgevoerd worden.

Bovendien is het uiteraard niet zo dat het halen van de normen ook betekent dat de windturbines op die plaats ook aanvaardbaar zijn. In de omgeving moeten omwonenden al geluiden verdragen, onder meer van de spoorweg. Dat geluid is echter helemaal anders (sporadische geluiden) dan het voortdurende geluid dat uitgaat van de windturbines.

Hetzelfde gaat op voor de hinder veroorzaakt door slagschaduw. VLAREM II legt hier een norm op voor woningen van maximaal 8 uur blootstelling aan slagschaduw per jaar, met een dagmaximum van 30 minuten. De resultaten van de uitgevoerde simulatie tonen echter aan dat er wel heel wat woonobjecten getroffen zullen worden. Voor ruim meer dan de helft van alle geanalyseerde woonobjecten worden er zeer duidelijke overschrijdingen van de sectorale basisnormen vastgesteld. Bij ruim een derde worden zowel de dag- als de jaarnorm overschreden. Opvallend vaak gaat het daarbij zelfs om zeer grote overschrijdingen, tot wel 30u op jaarbasis in plaats van het maximum van 8u. De voorgestelde milderende maatregelen zijn onvoldoende om dermate grote overschrijdingen te compenseren. Twee van de vier maatregelen hebben enkel betrekking op bedrijven. Van de overige maatregelen is het manifest onwaarschijnlijk dat groenschermen de hinder voldoende zullen beperken, aangezien het om vele honderden woningen gaat. Bovendien wordt helemaal niet uiteengezet waar men dergelijke ingrepen zou doen en waar niet, zodat ook de landschappelijke impact helemaal niet kan ingeschat worden. Kennelijk gaat de aanvrager er van uit dat hij kan wachten tot tijdens de exploitatiefase om dit alles uit te zoeken en naar eigen goeddunken te organiseren. Dit kan niet worden aanvaard.

Naast slagschaduw veroorzaken de beide windturbine ook potentiële hinder door hun belichting. De aanvraag stelt dat de voorziene lichtbebakening niet storend zal zijn voor de omwonenden, omdat een rood pinklicht de slaap niet zou verstoren. Die stelling wordt evenwel niet verder onderbouwd met bewijs. Gelet op de nabijheid van de windturbines nabij bewoning en de woonkernen van Zedelgem en Loppem, kan dit niet aanvaard worden als een afdoende toelichting.

Er kan samenvattend worden gesteld dat de aangevraagde exploitatie onaanvaardbare hinder voor het milieu en de veiligheid van de omgeving zal veroorzaken.

i) Resultaten openbaar onderzoek:

Er werden 134 analoge/digitale bezwaarschriften/opmerkingen ingediend.

Overeenkomstig artikel 29 van het Omgevingsvergunningsbesluit werden de bezwaarschriften/opmerkingen via het uitwisselingsplatform ter beschikking gesteld aan het Gewest en alle andere bevoegde instanties.

5. Conclusie en definitief standpunt van het college van burgemeester en schepenen:

Op basis van de hierboven vermelde overwegingen, besluit het college van burgemeester en schepenen de aanvraag te ongunstig te adviseren.

Besluit:

Artikel 1.- Betreffende de omgevingsvergunningsaanvraag van NV Elicio, John Cordierlaan 9, 8400

Oostende, tot het oprichten van 2 windturbines van 6,8MW en exploiteren IIOA gekend als OMV 2024090795 voor de locatie gelegen:

Léon Claeyssstraat 3-3a, Oude Ieperweg 35, Ruddervoordsestraat 51, De Arend 13, 8210 Zedelgem met als kadastrale omschrijving: Afdeling 2 Loppem - sectie E nrs. 0061, 0039b, 0053h, 0038, 0033, 0034, 0032, 0050c, 0046, 0035, 0059b, 0036, 1412x, 0049e, 0058a, 0060c, 0037 - sectie D nrs. 0084, 0085, 0086a – Afdeling 1 Zedelgem - sectie F nrs. 1543e, 1543g, 1543m, 1543k, 1543l wordt ongunstig advies gegeven voor het uitvoeren van de stedenbouwkundige handelingen en het exploiteren van de IIOA.

Artikel 2.- Dit advies wordt bezorgd aan Departement Omgeving.

Toelichting

/

Sabine Vermeire
Algemeen directeur

Annick Vermeulen
Burgemeester

VOOR EENSLUIDEND VERKLAARD AFSCRIFT

Sabine Vermeire
Algemeen directeur

Annick Vermeulen
Burgemeester